Quelle: https://manuscripta.at/?ID=31293
Copyright: CC BY 4.0 <img src="https://manuscripta.at/styles/icon_cc_by.png"> Kontakt: Stift Stams   <img src="https://manuscripta.at/styles/universitaets-landesbibliothek-tirol.png" height="48">   <img src="https://manuscripta.at/styles/BMKOES_Logo.svg" height="48">   <img src="https://manuscripta.at/styles/EUnion_POS1.jpg" height="48">

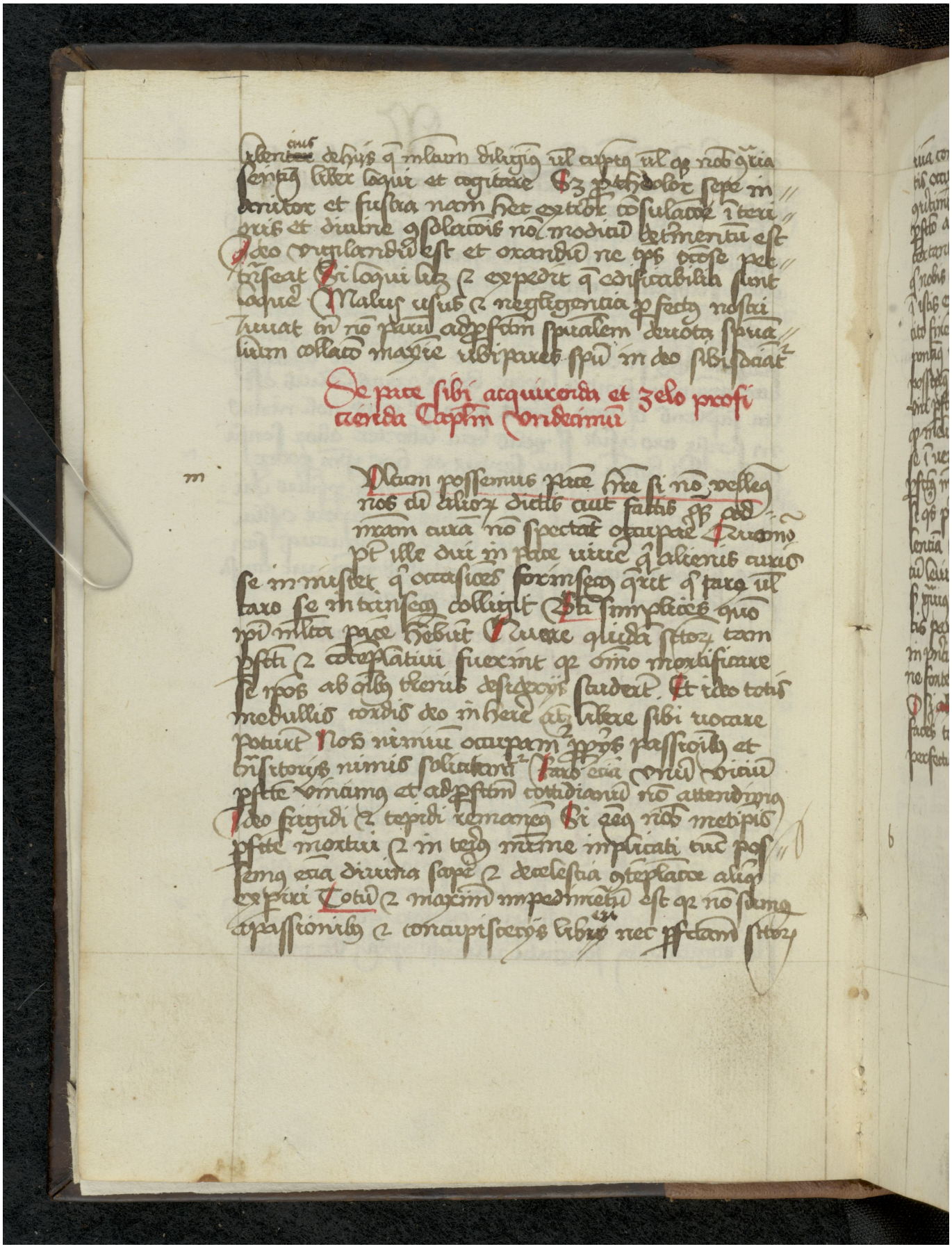

De pace sibi acquirenda et zelo profitenda Capitulum Vndecimum

Plenam possemus pace habere si nos velle nos de aliorum dictis aut factis sed omnem curam nos spectat operari. Quomodo potest ille diu in pace vivere qui alienis curis se immiscet qui occasiones formiscere quit et foras vel foras se intrinsecus colligit. Qui simplices quo quid multa pace habent. Fuerunt quidam sanctorum tam perfecti et contemplativi fuerunt qui omnino mortificare se ipsos ab omnibus terrenis desideriis studebant. Et ideo totis medullis cordis deo inherere et libere sibi vacare poterant. Nos nimium occupamur negotiis passionibus et hystoriis nimis solicitamur. Sed ecce quid videmus esse remanere et adhuc totidiem non attendimus deo frigidi et tepidi remanemus. Si ergo nos metipsos esse mortui et in deo mente implicati tunc possemus ecce divina sapere et celestia contemplare aliquid experiri. Totum et maximum impedimentum est quod nos semper a passionibus et concupiscentiis libri nec perfectam sanctorum